

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยการกำหนดกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะและกำหนดฐานภาษี
สำหรับกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะบางกรณี (ฉบับที่ ๓๕๘)

พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะและกำหนดฐานภาษีสำหรับกิจการ
ที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะบางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕๑/๒ (๘)
และมาตรา ๕๑/๕ (๘) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการกำหนดกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะและกำหนดฐานภาษีสำหรับกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจ
เฉพาะบางกรณี (ฉบับที่ ๓๕๘) พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ธุรกิจแฟ้มเตอริง” หมายความว่า ธุรกิจที่ผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการตกลงจะโอนทรัพย์สินที่จะได้รับการชำระหนี้เนื่องจากการขายสินค้าหรือการให้บริการระหว่างตนกับลูกหนี้ของตนให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจแฟ้มเตอริง โดยผู้ประกอบการธุรกิจแฟ้มเตอริงตกลงจะให้สินเชื่อซึ่งรวมถึงการให้กู้ยืมและการทวงจ่ายแก่ผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการและรับที่จะดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีบัญชีทรัพย์สินที่จะได้รับการชำระหนี้
- (๒) เรียกเก็บทรัพย์สินที่จะได้รับการชำระหนี้
- (๓) รับผิดชอบในหนี้ที่ลูกหนี้ของผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการผิดนัด

ผู้ประกอบการธุรกิจแฟ้มเตอริงตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจแฟ้มเตอริงอื่นซึ่งรับโอนหรือตกลงจะรับโอนทรัพย์สินจากผู้ประกอบการธุรกิจแฟ้มเตอริงตามวรรคหนึ่งและรับที่จะดำเนินการตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ของวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๔ กำหนดให้การประกอบธุรกิจแฟ้มเตอริงเป็นกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

มาตรา ๕ ฐานภาษีสำหรับการประกอบธุรกิจแฟ้มเตอริงตามมาตรา ๔ ได้แก่ ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันยังไม่มีความชัดเจนในประเด็นกฎหมายว่าผู้ซึ่งประกอบธุรกิจแฟ็กเตอร์ริงจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีธุรกิจเฉพาะ ทำให้การเสียภาษีของผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวมีความแตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดการเสียภาษีในกรณีนี้ให้มีความชัดเจน และโดยที่การประกอบธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะคล้ายคลึงกับการให้กู้เงินที่เป็นการประกอบกิจการโดยปกติเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ ซึ่งอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ สมควรกำหนดให้การประกอบธุรกิจแฟ็กเตอร์ริงเป็นกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ และกำหนดฐานภาษีสำหรับกิจการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้